“NOTES ON ALBANIA”, EDICIONI I PARË,

16 DHJETOR 2013

Në kërkim të një metode sa më efikase për promovimin e Shqipërisë në Britaninë e Madhe, dhe në zbatim të teorisë së "Forcës së Pushteti të Butë", të cilin po e zbatoja në atë kohë në praktikën e punës time, bashkë me anëtarët e stafit tim u munduam të gjenim forma, të cilat do të tërhiqnin një masë sa më të madhe anglezësh në audiencat tona, shqiptare. Gjatë një diskutimi me diplomatet e ambasadës, Dr. Teuta Starova dhe Dr

Xhoana Papakostandini, vendosëm të hartonim një platformë për organizimin e një veprimtarie të ndërthurur artistike me artistët shqiptarë, që performonin në Brianinë e Madhe. Ishin disa, por në atë kohë ata nuk kishin arritur të kapnin skenat e mëdha të Londrës, me përjashtime të vogla. Kështu bënim një rrugë e dy punë: Edhe promovimin e tyre edhe rrisnim emrin e shqiptarëve në Britani.

OF THE REPUBLIC OF

EMËRTIMI 'NOTES ON ALBANIA' I PËRDORUR DIKUR NGA ROSE WILDER LANE

Kështu më së pari na u desh të emërtonim atë veprimtari me një emër, i cili të bënte përshtypje. Në atë kohë po lexoja shumë materiale nga gazetarja e famshme amerikane, Rose Wilder Lane, e cila ka lënë një mori veprash të shkruara për Shqipërinë, të cilat ruhen në Koleksionin e Presidentit

Herbert Hoover në Standford të Kalifornisë. Ndër to spikaste libri “Majat e Shalës”. E veç atij libri të saj, ishte edhe një bllok shënimesh të marra në Shqipëri me një titull mbresëlënës: “Notes On Albania”.

Ky titull u përdor prej asaj zonje qysh në vitin 1925 në udhëtimet e saj dhe madje qëndrimin në kryeqytetin tonë, Tiranë. Atëherë ne vendosëm që atë aktivitet ta quanim pikërisht me këtë emër.

REPUTACIONI LËNDUES I DISA SHQIPTARËVE NË LONDËR

Nga shtëpia ime në Vaxhual Bridge Road, pranë stacionit të metrosë, Pimlico, çdo ditë një njeri më zgjaste një gazetë pa para, të quajtur “Evening Post”. Ajo ishte e mbushur me lajme sensacionale, kronika të zeza dhe… më e keqja, shumë herë në faqet e saj përmendeshin edhe shqiptarë. Nuk ka ndjenjë më të keqe sesa kur je në atë detyrë, dhe sheh

në shtyp ose televizion lajme të tilla për bashkatdhetarët tanë. Një mijë arsye më shtynin për të organizuar diçka, që deri në atë kohë nuk ishte organizuar në Londër, për të sfiduar atë përshtypje që krijonin gazetat sensacionale...

PLATFORMA DHE PJESËMARRËSIT

Pasi e ndërtuam platformën, duhej bërë lista e pjesëmarrësve. Artistja e parë që na vajti në

mendje ishte sopranoja e njohur dhe një vizitore e shpeshtë e Operas Mbretërore në Londër, ROH, Ermonela Jaho. Njohja që kisha me të nëpërmjet fotografit të mirënjohur në New York, Fadil Berisha, më dha mundësinë të komunikoja dhe t'i paraqitja idenë, që kishim. Ajo e priti me shumë gëzim dhe premtoi se do të vinte në shfaqjen e Ambasadës dhe nuk kërkonte asnjë lloj shpërblimi, duke e konsideruar një nder që i bënte vendi i saj dhe nderi, që ajo do t'i bënte vendit të vet.

U vendos që edicioni i parë i "Notes on Albania" të bëhej më 16 dhjetor 2013, njëra nga ditët kur Ermonela kishte pushimin e saj nga Opera Mbretërore e Londrës. Me atë rast do të festonim edhe Ditën e Shpalljes së Pavarësisë, kuptohet me më shumë se dy javë vonesë, por në Londër kjo ndodhte shpesh me ambasadat, të cilat i shënonin datat e tyre

kombëtare në një ndër datat, që atyre iu përshtatej, duke marrë parasysh edhe faktorë të tjerë, si për shembull, mospërplasja me veprimtari të tjera, të cilat e mbivendoseshin. Kishim vënë gurin e parë të kësaj gjëje, që rezultoi të ishte shumë i bukur.

Pas kësaj bisedova me artistët, që vepronin në Londër, duke iu adresuar më së pari violinistes së njohur shqiptare, Alda Dizdari. Ajo e pranoi me gëzim dhe respekt ftesën dhe premtoi se nuk do të kishte asnjë pretendim financiar. Më tej rashë në kontakt me mezo-sopranon shqiptare, që performonte në Operan Rumune, Arlinda Morava, e cila u tregua e gatshme të vinte dhe t'u bashkoihej artistëve të tjerë shqiptarë.

KONCERTI NË AMARYLLIS FLEMING CONCERT HALL

Koncerti u zhvillua në sallën “Amaryllis Fleming Concert Hall” të Kolegjit Mbretëror të Muzikës në Londër. Ai u ndoq nga një audiencë e gjerë prej mëse 400 spektatorësh, ku kishte ambasadorë, diplomatë, lordë, parlamentarë, profesorë universitetesh, muzikologë, anëtarë të Shoqatës Anglo - Shqiptare, biznesmenë, dashamirës anglezë të muzikës, bashkatdhetarë me banim në Britaninë e Madhe etj.

Historia e këtij kolegji shkon shumë larg dhe

është themeluar në vitin 1882. Ai është i vendosur në South Kensington. Aty organizohen trajnimet e nivelit më të lartë në të gjitha aspektet e muzikës përendimore. Ai është njëri nga pjesëtarët e Bordit të Asociuar të Shkollave Mbretërore të Muzkës dhe pjesë e Konservatorit të Britanisë së Madhe. Ky kolegj është i vendosur pranë Pallatit Mbretëror të Artit, që mban emrin e Albertit, bashkëshorti i Mbretëreshës Victoria.

Salla e Koncerteve të këtij Kolegji mban emrin "Amaryllis Fleming", e cila është një hapësirë performuese e standardit më të lartë ndërkombëtar, që mund të strehojë koncerte të mëdha orkestrale dhe korale. Salla ka marrë emrin e Amaryllis Fleming për nder të muzikantes dhe edukatores së muzikës me të njëjtin emër.

Në qendër të koncertit ishte emri dhe

frymëzimi i artistes tashmë me famë botërore, Ermonela Jaho, ndërsa programi i saj u plotësua me zërin e sopranos tjetër shqiptare e ardhur enkas në Londër nga Bukureshti, Arlinda Morava, shoqëruar në piano nga Maestro Petrescu dhe viloniçelistja Klara Bregu, me tingujt e violinës së Alda Dizdarit dhe melodité e mrekullueshme të luajtura nga Alb - Trio e Londrës, e drejtuar nga pianistja Mariela Cingo.

HAPJA DHE MBYLLJA E KONCERTIT

Hapjen e koncertit e bëri prezantuesja Kristale Rama, një vajzë amerikane me prindër shqiptarë nga Tuzi, dhe më pas ua urova mirëseardhjen artistëve dhe

spektatorëve.
Shfaqja u përshkrua nga një ritëm i lartë, plot emocione dhe u ndoq me interes të jashtëzakonshëm. Në mënyrë të veçantë u mirëpritën ariet e operave, si ajo e Puçinit “O mio babbino caro” nga Opera “Gianni Schicchi”, “Manon” nga Opera me të njëjtin titull e Jules Massenet, interpretuar nga sopranoja Ermonela Jaho, pastaj këngët shqiptare, “Moj e bukura More”, “Perëndeshë e bukurisë” kënduar nga Arlinda Morava. Alb - Trioja London, luajti Mendelson, ndërsa muzika e bukur e Limos Dizdarit u interpretua nga e bija e tij, violinistja e njohur, Alda Dizdari.
Koncerti arriti kulmin me “Sempre Libera” nga “Traviata” e Verdit interpretuar nga Diva shqiptare dhe u mbyll në mënyrë madhështore me këngën “Të duam më shumë Shqipërinë” ekzekutuar nga të gjithë artistët.

“TË DUAM MË SHUMË SHQIPËRINË”

Ky aktivitet kaq madhështor na mësoi shumë gjëra: E para, kur ka dëshirë dhe vullnet, çdo gjë arrihet. Nga buxheti i Ambasadës nuk u shpenzua asnjë cent (le që ku kishte buxhet

për atë punë!). Marrëveshja me sallën u bë me një paradhënie (jo nga ambasada), që iu siguronte teatrin se ata nuk do të humbsinin asgjë në rast, mos e thashtë Zoti, të dështimit të veprimtarisë; Biletat e shitura online e përballuan më së miri shpenzimin e bërë për sallën, teknikën dhe shërbimet e tjera.

Së dyti, u provua se artistët shqiptarë janë aq patriotë sa janë të gatshëm të performojnë pa asnjë kusht, për të ndritur emrin e vendit të tyre, mjafton që dikush t'i mobilizojë.

Mbas kësaj veprimtarie, njëri nga atdhetarët tanë nga Kosova, inxhinieri Përparim Rama shtroi një darkë për trupën interpretuese dhe personelin e ambasadës. Përpara se të organizohej veprimtaria, kishim porositur tek Argjendaria Pirro 13 pllaketa të bukur në bakër të personalizuara me emrat e të gjithë pjesëmarrësve, të cilat çertifikonin

pjesëmarrjen e tyre në atë veprimtari. Kështu filloi një rrugëtim, i cili do të ishte bërë një traditë e mrekullueshme, nëse nuk do të ndërpritej nga vet shteti shqiptar.

PAS AKTIVITETIT DHE MESAZHET

Pas këtij aktiviteti vërshuan kërkesat e artistëve shqiptarë, që performonin nëpër skena të ndryshme të Europës dhe Botës, dhe ishin gati që të jepnin kontributin e tyre në Londër në nderim të atdheut të tyre. Kjo do të pasqyrohet në artikullin, që pason mbi veprimtaritë “Notes on Albania” 2, dhe 3.

Në referencë të këtij edicioni të parë të “Notes on Albania” dëshiroj të sjell tre mesazhe: Të parin nga sopranoja jonë shumë e njohur dhe e sukseshme që e nderon Shqipërinë në sallat më të mëdha të botës, edhe sot që po shkruhet ky libër, zonja Ermonela Jaho. Ajo më shkruan:

TA NDJESH VETEN SHQIPTARE DHE TA NDEROSH EMRIN E SHQIPËRISË

“Të jesh një artiste e ardhur nga një vend kaq i vogël, por me një histori shekullore si kjo e Shqipërise tonë të dashur, është një privilegj i madh. Për më tepër, të performosh në teatrot më të mëdha të botës, ku konkurenca me artistët e tjerë është kaq e madhe dhe të

arrish të dalësh në majë, kjo është një arritje e jashtëzakonshme. E të demonstrosh shpirtin e madh të kombit tonë, artin dhe kulturën, në formën e vet më sublime është një detyrim e nder.

Shqipëria ka nxjerrë aq shumë artistë sa në përpjestim me popullsinë e saj mund të përbëjë një fenomen, që nuk mund dhe nuk duhet të kalojë pa u vënë re. Në çdo cep të botës do të gjesh një artist shqiptar, që ka lënë gjurmën e tij. Për habinë e të gjithëve, ky fenomen vihet re më shumë prej të huajve sesa prej nesh, shqiptarëve, vetë. Në fakt, ne duhej të ishim të parët që të krenoheshim me arritjet personale të secilit prej figurave të shquara të artit, kulturës, sportit nëpër botë. Por duket se jemi ne pikërisht ata, që nuk i vlerësojmë aq sa duhet."

ARTISTËT SI AMBASADORË TË VLERAVE SHQIPTARE

… Koha ka treguar që, nëse ne nuk duam, nuk respektojmë dhe nuk vlerësojmë punën e njëri tjetrit, nuk kemi pse të presim që këtë ta bëjë bota për ne!

Ky fenomen e zgjoi këtë ndjenjë tek ne artistët shqiptarë për të bërë diçka të përbashkët për t'u bërë shembuj krenarie për brezat që do të vijnë, duke mos i lakuar thjesht emrat e përveçëm të secilit prej nesh, por si një buqetë emrash e vlerash që përbëjnë shpirtin e vendit tonë.

Artistët janë ambasadorët e vërtetë të një vendi. Nevoja për t'i bërë të njohur vlerat kulturore të kombit tonë është një detyrim patriotik i secilit prej nesh. Shqipëria ka kaluar shumë peripeci për të prezantuar vlerat e saj nëpërmjet artit dhe kulturës. Ajo shpesh ka hasur edhe në mosnjohjen e këtij detyrimi nga ana e vet institucioneve, që

përfaqësojnë Shqipërinë nëpër vendet e ndryshme të botës. Këtu e kam fjalën për ambasadorët tanë. Ata duhet ta drejtojnë vëmendjen drejt një prezantimi të tillë dinjitoz.

Sipas meje të jesh ambasador i vendit tonë nuk do të thotë të jesh thjesht një nëpunës i emëruar “nga lart”, por përfaqësuesi me gamë 360 gradë i tërë kombit.

Shumë pak raste kam hasur, nëpër vendet e botës ku kam performuar, që një përfaqësues i vendit tim të ketë prezantuar anën më të bukur, për të cilën ai ose ajo paguhen dhe që neve ndjehemi krenar, që vijmë nga i njëjti vend.

Ndër këto raste dua të veçoj Ambasadën tonë në Londër, kur përfaqësuesi ynë atje ishte zoti Mal Berisha, një njeri që nuk ka rreshtur

asnjëherë së vëni në pah anët me pozitive të popullit tonë, duke kapërcyer atë rutinën administrative të dokumenteve të njerëzve pa dokumente…

IDEJA DHE PREZANTIMI I 'NOTES ON ALBANIA'

Që në takimet e para, kryefjala e bisedave tona ka qenë dashuria për vendin, kulturën, artin, historinë, duke theksuar ato anët më pozitive, aq të vyera që ishin rreze drite në mjegullnajën e gjerë të problemeve të një vendi, si ky i yni, gjatë periudhës së tranzicionit.

Gjithmonë kemi folur për këtë apo atë emër të përveçëm, që fliste gjuhën tonë dhe jehonën e suksesit të asaj apo atij bashkatdhetari nga njëra anë e botës në anën tjetër. Ideja shkonte tek bashkimi i disa prej artistëve që së bashku të tregonim diçka më shumë sesa një vlerë folklorike, që i përket vetëm vendit tonë. Duhej të prezantoheshim

duke folur një gjuhë të përbashkët artistike me botën. Të loznim jo vetëm napolonin apo muzikën e dasmave, sado të bukura që të jenë ato, por bash atë arsenalin e muzikës botërore, ku teatrot më të mëdha të krenoheshin, kur të kishin brenda edhe artistët shqiptarë.

Ideja për të organizuar veprimtarinë artistike "Notes on Albania" m'u duk si hapi i parë dhe shumë i rëndësishëm për të prezantuar Shqipërinë në Londër, nën një dritë tjetër. Ishte fjala që të performonim në një ndër sallat më të rëndësishme të kryeqytetit anglez, atë të Kolegjit Mbretëror të Muzikës, të njohur me emrin "Amaryllis Fleming Concert Hall".

Prezantimi i "Notes on Albania" pati kureshti të madhe. Publiku përbëhej nga shumë të ftuar të trupit diplomatik të akredituar në atë

qytet, nga spektatorë anglezë me shijet më të holla artistike, nga shqiptarë, që jetonin në Londër, artdashës të muzikës klasike dhe shumë admirues të mi. Këta të fundit mezi prisnin të më shihnin tek këndoja operën "Manon" të Jules Massenet, në Operan Mbretërore ROH. Ne do të interpretonim në sallën ku janë përgatitur muzikantët më të mirë, jo vetëm të Britanisë por edhe më gjerë. Krejt pranë sallës organizohet çdo vit ajo, që njihet si BBC Proms.

PROGRAMI DHE EMOCIONET E KONCERTIT

Programi ishte përzgjedhur me repertor me muzikë të kultivuar shqiptare dhe botërore. Edhe pse jeta ime është një udhëtim i pandërprerë, nga një vend i botës në tjetrin, duke interpretuar për një publik të larmishëm multinacional, të performoje para një audience të tillë kishte padyshim peshën e vet emocionale dhe një përgjegjësi tepër të madhe.

Çdo pjesë e programit gjeneronte energji të veçantë tek publiku dhe shfaqja shkonte në një kreshendo që kulmoi me himnin “Ta duam më shumë Shqipërinë”.

Ajo krijoi një emocion kaq të fortë sa “miqtë e huaj” mbetën pa gojë nga kjo mbyllje madhështore ndërsa neve të gjithë, në skenë dhe në sallë u shkrehëm në lotë. Ndërsa bashkatdhetarët tanë u ndien si asnjëherë tjetër të barabartë dhe krenar për identitetin e tyre ndaj atyre të huaj që kishin në krah.

Në fund të koncertit, dallimi, që me një lloj keqardhjeje e them, që më përpara ndihej shumë midis publikut tonë dhe atyre të huaj, në atë mbrëmje shquhej vetëm nëse flisnin shqip ose në gjuhë të tjera.

Ky qe një hap i madh drejt një promovimi

vlerash të kombit tonë që e kemi detyrim të gjithë së bashku dhe vetëm së bashku mund ta arrijmë. E ndjeva dallimin në produksionin tim të radhës në ROH një vit më vonë. Prania shqiptare ishte më e madhe në numër sesa më përpara. Unë nuk shikoja në sytë e tyre ndonjë ndjenje inferioriteti, përkundrazi - krenarie. Çdo vend ka kohën e tij për të ecur përpara, por vendin e bëjmë ne njerëzit. Ky koncert do të ngelet në zemrën time përjetë. Jam e sigurtë që edhe të tjerët që kanë pasuar në edicionin e dytë dhe të tretë të "Notes on Albania" ruajnë të njëjtat mbresa.

Kur të duam, respektojmë dhe vlerësojmë njëri tjetrin, atëherë do të jemi qenie humane më të mira, patriotë më të mirë dhe një komb i tërë, edhe më i mirë.

Në fund dua të them se pllaketën me emblemën e aktivitetit, i rrethuar me emrin e

Ambasadës tonë në Londër dhe me emrin tim në mes, sikundër e morën edhe të gjithë pjesëmarrësit, e mbaj si një ndër dhuratat më të bukura që ndonjëherë kam marrë në jetën time si artiste.

Falemnderit “Notes on Albania”, që na mblodhe dhe na bëre aq krenar për atë që jemi: Shqiptar!

MESAZHI I MAESTRO ALEXANDER PETRESCU

Maestro Alexander Petrescu, kompozitor dhe dirigjent i njohur rumun, i cili kishte ardhur nga Bukureshti, shkruan:

“Kam patur kënaqësinë të drejtoj grupin muzikor rumun me soliste sopranon Arlinda Morava në një veprimtari të organizuar nga Ambasada Shqiptare në Londër, e titulluar “Notes on Albania”. Ajo që pashë atë natë të 16 dhjetorit 2013 ishte diçka e rrallë dhe unike. Rumania është një vend mik i

Shqipërisë që prej shekullit të 19-të, që me princeshën Dora D'Istria e deri tek Ismail Qemali, Asdreni e Viktor Eftemiu e me radhë. Edhe sot një numër i madh artistësh shqiptarë vazhdojnë të marrin mësim dhe të performojnë në konservatorin dhe teatrot tona. E tillë ishte sopranoja Arlinda Morava, violinçelistja Klara Bregu nga Tirana, madje edhe violinistja Alda Dizdari, që morën pjesë atë natë. Aty pashë se sa i fortë është shpirti shqiptar, shpirti patriot i artistit shqiptar. Falë atij organizmi aq dinitoz."

MESAZHI I ARLINDA MORAVËS DHE ALDA DIZDARIT

Ndërkohë, sopranoja shqiptare me veprimtari intensive në Rumani dhe në skena të tjera evropiane, Arlinda Morava shkruan:

Ftesës që morëm nga Ambasada Shqiptare në Londër për të marrë pjesë në edicionin e parë të “Notes on Albania” nuk mund t’i thoshnim jo! E ndjeja se do të jepnim shfaqje në një mjedis shumë të rrallë dhe para një audience shumë të zgjedhur. Veç të tjerash më joshte ideja se do të performoja përkrah divës shqiptare, tashmë shumë të njohur nëpër botë, Ermonela Jaho. Edhe pse jam një shqiptare e edukuar në Rumani, unë e adhuroja dhe e adhuroj muzikën e vendit tim dhe traditën e mrekullueshme të lënë nga Tefta Tashko - Koço, Marije Kraja, Jorgjie Truja e sa e sa të tjera. Në Bukuresht kisha patur rastin të interpretoja përkrah divës më të madhe të Rumanisë, Angela Georgiu por asnjëherë me Ermonelën. Këtë mundësi na e dha Ambasada në Londër dhe kjo më bëri që ta vë në biografinë time një nga gjërat më të çmuara - interpretimin në sallën e Kolegjit Mbretëror të Muzikës, “Amaryllis Fleming

Concert Hall” me artistët shqiptarë, që rrallë na takon të mblidhemi jashtë vendit tonë. Për mua, ajo mbrëmje mbetet një nga ngjarjet më të bukura artistike të jetës time. E kujtoj me nostalgji atë mbrëmje të madhe.

Kontributi i violinistes tashmë të njohur shqiptaro - britanike në Londër, Alda Dizdari, është shumë i vyer, prandaj desha që përshtypjet e saj të përfshiheshin në këtë libër.

This is Alda's most intimate and reflective album inspired by personal events but also reflecting the mood of the nation. The album is a combination of beautiful short tracks for solo violin and violin and harp, offering a perfect opportunity for quiet contemplation. This album will touch and inspire with its honesty and carful selection of every individual piece sharing a message of peace and love in troubled times. It would be a perfect Christmas present to a loved one.

"Isha vetëm 15 vjeç kur u largova nga Shqipëria dhe mora rrugët e jetës që të integrohesha në një vend të huaj pa ditur asnjë fjalë në gjuhën e vendasve. E trashëgova dashurinë për muzikën që kur isha e vogël, përveç talentit edhe për faktin se isha bijë e dy muzikantëve shumë të njohur në Shqipëri. Që në fillim u mëkova jo vetëm me notat

muzikore, por edhe me vendin, që zinte arti dhe muzika në jetën e njeriut. E konceptova artin ashtu siç e thoshte muzikanti i madh gjerman Robert Schuman:"

MESAZHI I ALDA DIZDARIT

"Detyrë që të shpërndaj dritë aty, ku zë vend errësira në zemrat njerëzore".

Për shumë vjet u ndjeva shumë e vogël, por pas çdo përvoje të re, pas çdo shkalle që ngjisja në ecurinë time si artiste, pas çdo shkolle që përfundoja, apo vendi ku shkoja, ndjeja se po rritesha edhe si muzikante edhe si njeri.

Me kalimin e kohës, me interpretimet e mia në violinë fillova të hapja dyer të gjera jo vetëm për jetën time. Prej kësaj violine filluan të më njohin edhe ata që nuk dinin asgjë për vendin nga vija unë dhe me kohë u bëra një nga fijet lidhëse midis tyre dhe Shqipërisë

tonë të dashur. Nëpërmjet meje, ata njiheshin me Shqipërinë interesante, me një histori, gjuhë e traditë të lashtë. Njohja e tyre me vendin tim, me kalimin e kohës, u kthye në një detyrë të rëndësishme për mua.

Unë kam në dorë tingullin e instrumentit tim magjik, violinës, por nuk e konsiderova atë sikur është vetëm i imi. Ai i përket edhe prindërve të mi, shokëve të mi, vendit ku jam lindur e rritur. Ai tingull përmban ecjen e një jete të tërë. Më shumë se çdo gjë tjetër, shpirti i një muzikanti është i ndërthurur me shpirtin e vendit nga vjen. Është ky shpirt që mua më jep identitet, më bën të veçantë. Duke mos harruar kurrë muzikën e vendit tim, arrita të sillja jo vetëm përpara audiencave angleze, por edhe në shumë vende të tjera të Europës, tingujt e njërit prej kompozitorëve më të mëdhenj anglezë dhe botërorë Edward Elgar, veprën e të cilit tanimë e kam bërë pjesë të

repertorit tim më të zgjedhur i cili thotë:

“Ideja ime për muzikën është se ajo gjëndet gjithkund rreth e rreth nesh, edhe në ajrin që na rrethon dhe frymojmë, pasi bota është e mbushur me të”.

Duke përmbushur rolin tim si artiste, kam patur fatin, që këtë rol ta vë në shërbim të vendit tim. Këtë jam munduar ta bëj jo vetëm në skenat, ku jap shfaqje, por edhe në përfaqësinë tonë diplomatike në Londër.

Proud to be Albanian!